

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 13/12/2021

Αριθμός απόφασης: 4520

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604529

Fax : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017) .

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών. «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

3. Την από 07.09.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού, κατά: α)της με αριθ. πρωτ. /2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στην από 25/05/2021 αίτηση του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, β) της με αριθ. πρωτ. /2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στους πρόσθετους λόγους επί της από 25/05/2021 αίτησης του για την απαλλαγή από τα

χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

4. α) Την με αριθ. πρωτ. /2021 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στην από 25/05/2021 αίτηση του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και β) την με αριθ. πρωτ. /2021 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στους πρόσθετους λόγους επί της από 25/05/2021 αίτησης του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 07/09/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας των με αρ. πρωτ. /2021 και /2021 απαντήσεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών στην από 25/05/2021 αίτηση του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και στους πρόσθετους λόγους επ' αυτής, ισχυριζόμενος ότι δεν συντρέχουν για το πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ.1 του ν.4174/2013 και συγκεκριμένα προβάλλοντας τα κάτωθι:

- Εσφαλμένη απόρριψη του ισχυρισμού περί του απολύτως άκυρου της ατομικής ειδοποιήσεως που έχει σταλεί στην εταιρεία, η οποία αποτελεί τη βάση για την λήψη των εναντίον του με τον ως αλληλεγγύως ευθυνόμενου προσώπου-μη ενεργοποίηση της δικής του αλληλέγγυας ευθύνης λόγω απουσίας νόμιμου τίτλου προς είσπραξη.
- Εσφαλμένη η απόρριψη του ισχυρισμού του περί έλλειψης υπαιτιότητας του ως προς το σύνολο των οφειλών που αφορούν την εταιρεία λόγω τυπικής απόδοσης σε αυτόν της ιδιότητας του διαχειριστή.
- Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας της προ της προσβαλλόμενης απόφασης.
- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς είσπραξη συγκεκριμένων οφειλών της εταιρείας.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται

προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευσή του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε 2173/30.10.2020 με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το [άρθρο 30 ΚΦΔ](#), στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της [παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ](#) είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

.....

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της [παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ](#), καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της [παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ](#), πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.....».

Επειδή, η [Α. 1082/2021](#)(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου 50 του ν. 4174/2013](#)” ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην [παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013](#) (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε

περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, στη με ημερομηνία 13/09/2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, αναφέρονται τα ακόλουθα: «..Στις 20.05.2021 απεστάλη στην Υπηρεσία μας μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου η από 28.04.2021 αίτηση αρ. 66 παρ. 29 Ν. 4646/2019 του προσφεύγοντος ως διαχειριστή της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....» και δ.τ., η οποία εδρεύει στην επί της οδού αρ., ΤΚ, με ΑΦΜ Με την αίτησή του αυτή, στην οποία ο προσφεύγων αρχικά ομολογούσε ότι ήταν διαχειριστής της εταιρείας από την ίδρυσή της (17.02.1998) έως και σήμερα (σύμφωνα με το καταστατικό της ΕΠΕ και τις τροποποιήσεις του), ζητούσε την απαλλαγή του από οποιαδήποτε προσωπική/ατομική ευθύνη για τα χρέη, που είχαν βεβαιωθεί κατά της ανωτέρω εταιρείας, και από το σύνολο των οφειλών που τη βαρύνουν.

Προς τούτο, ισχυρίστηκε ότι το ποσό της με Α/Α/2020 ατομικής ειδοποίησης καταβολής υπερημερίας της Υπηρεσίας μας προς την ΕΠΕ για οφειλές της υφιστάμενες στις 10.03.2020 ήταν εσφαλμένο, διότι το άθροισμα του κεφαλαίου δεν ήταν –κατά τα λεγόμενά του- ορθό, και συνεπώς ούτε οι προσαυξήσεις, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να γεννηθεί ευθύνη ούτε της εταιρείας ούτε δική του για τα εν λόγω χρέη λόγω απολύτως άκυρης ατομικής ειδοποίησης, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αίτησή του. Επιπλέον, προέβαλε ότι από τον πίνακα χρεών της ειδοποίησης αυτής έπρεπε σε κάθε περίπτωση να αφαιρεθεί το συνολικό ποσό των 102.419,30 ευρώ, το οποίο κατόπιν ελέγχου προέκυψε από

α) την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία προσδιορίστηκε φόρος εισοδήματος συνολικού ύψους 23.718,08 ευρώ,

β) την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ περιόδου 01.01-31.12.2012 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία προσδιορίστηκε ΦΠΑ συνολικού ύψους 77.701,22 ευρώ και

γ) την υπ' αριθ./2018 πράξη επιβολής προστίμου αρ. 54 ΚΦΔ διαχειριστικής περιόδου 01.01-31.12.2018 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία επεβλήθη πρόστιμο ύψους 1.000,00 ευρώ,

διότι για τις πράξεις αυτές είχε ασκηθεί η υπ' αρ. πρωτ./2019 ενδικοφανής προσφυγή της ΕΠΕ, και συνεπώς αφορούσαν ποσά που δεν μπορούν να καταλογιστούν ούτε στην εταιρεία ούτε στον ίδιο ως συνευθυνόμενο.

Εν συνεχεία, ισχυρίστηκε ότι για τις οφειλές της εταιρείας που αφορούν πρόστιμα ΚΒΣ δεν υφίσταται καμία απολύτως ευθύνη δική του, διότι στη συνεδρίαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου στις 18.01.2008 κρίθηκε αμετάκλητα η αθωότητα του σχετικά με τη κατηγορία της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων. Επιπλέον,

προέβαλε ότι το δικαίωμα του Δημοσίου για είσπραξη των φόρων και λοιπών εσόδων του που εμπίπτουν στον ΚΦΔ παραγράφεται μετά την πάροδο πέντε ετών από τη λήξη του έτους, εντός του οποίου αποκτήθηκε νόμιμος τίτλος εκτέλεσης, και ότι από τον πίνακα χρεών της αποσταλείσας ατομικής ειδοποίησης προκύπτει ότι υφίστανται οφειλές για τις οποίες έχει παραγραφεί η αξίωση του Δημοσίου προς είσπραξη λόγω της μη εμπρόθεσμης αποστολής προς την εταιρεία ατομικής ειδοποίησης, παραγραφή η οποία συνεπάγεται και έλλειψη δικής του ευθύνης για την καταβολή αυτών. Τέλος, υποστήριξε ότι στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του αρ. 50 ΚΦΔ και ως εκ τούτου δεν γεννάται προσωπική του ευθύνη για τα χρέη της ΕΠΕ, και ότι η μη καταβολή των οφειλόμενων ποσών οφείλεται αφενός στην έλλειψη φοροδοτικής ικανότητας του νομικού προσώπου και αφετέρου στη μη εμπλοκή του καθ' οιονδήποτε τρόπο στην εκπροσώπησή του.

Την ίδια ως άνω αίτησή του επέδωσε στις 26.05.2021 και με δικαστικό επιμελητή στην Υπηρεσία μας.

Στη συνέχεια, και αφού, κατόπιν ερώτησής του, ο προσφεύγων ενημερώθηκε ότι η απόφαση της Υπηρεσίας μας ήταν αρνητική, ζήτησε να την παραλάβει αυτοπροσώπως στις 12.07.2021. Παρόλα αυτά δεν εμφανίστηκε στην Υπηρεσία μας, όπως είχε αρχικά δηλώσει, αλλά την ίδια ημέρα απέστειλε με δικαστικό επιμελητή τους από 12.07.2021 πρόσθετους λόγους στη με αρ. πρωτ./2021 αίτησή του. Στους πρόσθετους λόγους, τους οποίους αυτή τη φορά κατέθεσε ατομικά με την ιδιότητα του φερόμενου ως διαχειριστή της ως άνω ΕΠΕ, ζήτησε εκ νέου να απαλλαγεί από οποιαδήποτε προσωπική/ατομική ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας και από το σύνολο των οφειλών που τη βαρύνουν, επικαλούμενος έλλειψη υπαιτιότητάς του λόγω μη ανάμειξής του σε διαχειριστικές πράξεις και ισχυριζόμενος για πρώτη φορά ενώπιον της Φορολογικής Αρχής ότι η διαχείριση της εταιρείας ανήκε σε τρίτο πρόσωπο και συγκεκριμένα στον του, με ΑΦΜ Προς τούτο προσκόμισε την από 16.04.2013 Υπεύθυνη Δήλωση του αρ. 8 Ν. 1599/1986 του απευθυνόμενη προς τον προσφεύγοντα, στην οποία ο πρώτος εδήλωνε ότι ο ίδιος ήταν ο πραγματικός και ουσιαστικός (μέτοχος) ιδιοκτήτης της εταιρείας με ΑΦΜ, ότι από την ίδρυση της εταιρείας έως και τις 16.04.2013 μόνο εκείνος ασκούσε τη διαχείρισή της σε όλους τους τομείς, ότι ο προσφεύγων ουδέποτε άσκησε τη διαχείριση της εταιρείας, ότι μόνο ο ίδιος (.....) ευθύνεται αποκλειστικά για όλες τις πράξεις και τα χρέη της και ότι θα απαλλάξει από όλα τα χρέη τον προσφεύγοντα, που ουδέποτε υπήρξε ο πραγματικός διαχειριστής. Επιπλέον, προσκόμισε το από 31.12.2003 ΕΙΔΙΚΟ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ ενώπιον του Συμβολαιογράφου και κατοίκου με το οποίο ο προσφεύγων ενεργών ως διαχειριστής και εκπρόσωπος και ως εκ τούτου νόμιμος πληρεξούσιος, αντιπρόσωπος, αντίκλητος και δεκτικός καταβολής της παρείχε ως εντολέας στον ως εντολοδόχο, μεγάλο εύρος εξουσιών ενέργειας και διαχείρισης των υποθέσεών του, μεταξύ άλλων και κάθε διαχειριστική εξουσία αναφορικά με την εν λόγω εταιρεία, σύμφωνα με τα αναλυτικότερα αναφέρονται σε αυτό, παραμένοντας ο ίδιος (ο προσφεύγων) διαχειριστής και εκπρόσωπος της εταιρείας του.

Η υπηρεσία μας, με το υπ' αρ. πρωτ./2021 έγγραφό της αποφάσισε την απόρριψη του αιτήματος περί απαλλαγής του προσφεύγοντος από την προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη όσον αφορά τις ανεξόφλητες οφειλές της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, λόγω σωρευτικής συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 50 παρ. 1 του Ν.4174/2013 (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 34 παρ. 1 του Ν.4646/12.12.2019), και ειδικότερα για το λόγο ότι:

α) πρόκειται για είδος οφειλών κατονομαζόμενων στο άρθρο 50 του Κ.Φ.Δ. (Φ.Π.Α., παρακρατούμενοι φόροι),

β) ο προσφεύγων φέρει την ιδιότητα του διαχειριστή της εν λόγω εταιρείας από ενάρξεως λειτουργίας της, όπως και ο ίδιος ομολόγησε, άλλωστε, στη με αρ. πρωτ./2021 αρχική αίτησή του προς την Υπηρεσία μας, μέχρι σήμερα, άρα το σύνολο των εν λόγω οφειλών έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες ή ανάγονται στη θητεία του, η δε εταιρεία βρίσκεται ακόμα σε λειτουργία,

γ) τεκμαίρεται η υπαιτιότητά του, καθώς δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την έλλειψη αυτής. Αντίθετα από την από 18.01.2008 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, που προσκόμισε και που εξεδόθη κατ' έφεση κατά της υπ' αρ./2007 αποφάσεως του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, αποδεικνύεται με αναλυτικό και σαφή τρόπο η εμπλοκή κι ο ενεργός ρόλος του προσφεύγοντα στη διοίκηση του νομικού προσώπου κι επομένως η πλήρης και ιδία ανάμειξη του στη διαχείρισή της, όπως κι ο ίδιος άλλωστε λεπτομερώς εκθέτει ενώπιον των ποινικών δικαστών, αντίθετα με τα αναφερόμενα στην κρινόμενη αίτησή του και στην παρούσα προσφυγή. Η υπό επίκληση αμετάκλητη αθώωσή του αφορούσε, άλλωστε, σε παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ στη χρήση 2000, οπότε αφενός τα εν λόγω πρόστιμα δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 Ν. 4174/2013 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη, και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α' 201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 31 του ν.4701/2020 (Α' 128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019, αφετέρου δεν συνδέονται με καμία άλλη οφειλή για την οποία ευθύνεται.

Περαιτέρω, με το υπ' αρ. πρωτ./2021 έγγραφό της, η Υπηρεσία μας απέρριψε ως αναπόδεικτο τον ισχυρισμό που ο προσφεύγων για πρώτη φορά πρόεβαλε στους πρόσθετους λόγους του, ότι ο ίδιος εμφανίζεται τυπικά ως διαχειριστής της οφειλέτριας εταιρείας και ότι στην πραγματικότητα ο μόνος που ασκούσε διαχειριστικά καθήκοντα ήταν ο, του και της, καθώς η από 16.04.2013 υπεύθυνη δήλωση του αρ. 8 Ν.1599/1986, που επιπρόσθετα προσκόμισε μαζί με τους υποβληθέντες πρόσθετους λόγους του, είναι μία δήλωση του αποβιώσαντος ήδη, απευθυνόμενη στον ίδιο τον προσφεύγοντα προσωπικά, η οποία δεν αποτελεί για τη Φορολογική Αρχή απόδειξη των όσων δηλώνονται. Ο δε δηλών,, απεβίωσε 41 ημέρες μετά τη δήλωσή του αυτή, και δη στις 27.05.2013, και επομένως δεν μπορούν να επαληθευτούν όσα εκείνος εδήλωσε στις 16.04.2013 απευθυνόμενος αποκλειστικά στον προσφεύγοντα.

Εξάλλου, το γεγονός ότι ο προσφεύγων τυγχάνει εταίρος της «.....» αλλά και διαχειριστής της από ιδρύσεώς της σύμφωνα με το καταστατικό της ΕΠΕ και τις τροποποιήσεις του, ο ίδιος το έχει δηλώσει τόσο στην από 25.05.2021 αίτησή του ενώπιον της Υπηρεσίας μας όσο κι ενώπιον του ελέγχου της Υπηρεσίας μας, όσες φορές η εν λόγω εταιρεία ελέγχθηκε στο παρελθόν από την Υπηρεσία μας για χρήσεις, κατά τις οποίες ήταν στη ζωή ο δηλών του (συγκεκριμένα για τα έτη 2000, 2008, 2009, 2010, 2012 και 2013). Ειδικότερα, κι αντίθετα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί «τύποις» διαχείρισης της ως άνω ΕΠΕ εκ μέρους του, ο ίδιος –μεταξύ άλλων στοιχείων που έχει προσκομίσει ως διαχειριστής εκπροσώπων την ΕΠΕ ενώπιον της Φορολογικής Αρχής κατά τη διάρκεια φορολογικών ελέγχων- έχει υποβάλει ενυπόγραφα υπόμνημα ενώπιον του ελέγχου αναφορικά τις διαπιστώσεις του τελευταίου, από το οποίο προκύπτει κι αποδεικνύεται η πραγματική άσκηση εκ μέρους του της διαχείρισής της. Συγκεκριμένα, στο με αρ. πρωτ. /2016 υπόμνημά του ενώπιον του ελέγχου της Υπηρεσίας μας, ο ίδιος δηλώνει ότι το έτος 2008 αγόρασε από την εταιρεία «.....» (ΑΦΜ) πάγιο τεχνικό εξοπλισμό για τις ανάγκες της οφειλέτριας επιχείρησης, τον οποίο εξόφλησε με τραπεζικές επιταγές που ο ίδιος προσκόμισε. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι οι επιταγές που προσκόμισε, εκδόθηκαν μετά από δική του αίτηση, σε συμφωνία με όσα αναφέρονται και στο με αρ. πρωτ. /..... /2015 έγγραφο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης Α' Μονάδα, στο οποίο περιγράφεται η συναλλακτική δραστηριότητα του ίδιου του προσφεύγοντος και της ΕΠΕ και η διαχείριση των τραπεζικών λογαριασμών της τελευταίας από τον προσφεύγοντα. Σύμφωνα δε με τα αναφερόμενα στην από 01.12.2017 έκθεση ελέγχου ΚΒΣ, ΚΦΑΣ & Ν. 4174/2013 της Υπηρεσίας μας, οι αναλυτικά αναφερόμενες επιταγές που ο ίδιος ο προσφεύγων προσκόμισε, διαδοχικά μετά από κάθε έκδοση, οπισθογραφήθηκαν από τις εταιρείες, σε διαταγή των οποίων εκδόθηκαν, και στη συνέχεια από τον ίδιο τον προσφεύγοντα, στο λογαριασμό του οποίου κι επανακατατέθηκαν. Επιπλέον, για την ίδια χρήση (2008) ο ίδιος ο προσφεύγων έχει δηλώσει στη ΔΟΥ ΙΔ' Αθηνών οικονομικά στοιχεία επιχείρησης (υποβολή εντύπου Ε3 TAXIS). Ο ισχυρισμός επομένως του προσφεύγοντα ότι στην πράξη ουδέποτε είχε συναλλαγές με τράπεζες, εφορίες και λοιπούς ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς, παρά μόνο ο , ο οποίος και είχε αναλάβει τις συναλλαγές με την εφορία και την εξυπηρέτηση των φορολογικών οφειλών της εταιρείας, δεν στοιχειοθετείται και απορρίφθηκε από την Υπηρεσία μας ως παντελώς αβάσιμος και αλυσιτελώς προβαλλόμενος, σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Πέραν των ανωτέρω, από το φυσικό αρχείο της Υπηρεσίας μας προκύπτει ότι η ως άνω ΕΠΕ, εκπροσωπούμενη από τον προσφεύγοντα, έχει καταθέσει στα διοικητικά δικαστήρια προσφυγές κατά καταλογιστικών πράξεων της φορολογικής αρχής.

Το ίδιο απορριπτέος κρίθηκε από την Υπηρεσία μας κι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί εκχώρησης εκ μέρους του πάσης διαχειριστικής εξουσίας

αναφορικά με την εν λόγω εταιρεία στον , λόγος για τον οποίο ο ίδιος (προσφεύγων) δεν είχε καμία ανάμειξη με ό,τι σχετιζόταν με αυτήν, πέραν της τυπικής μόνο ιδιότητας του διαχειριστή. Ειδικότερα, η προσκόμιση εκ μέρους του με αρ. /2003 ειδικού πληρεξουσίου ενώπιον του Συμβολαιογράφου και κατοίκου , με το οποίο, ωστόσο, παρείχε στον , ως εντολοδόχο, μεγάλο εύρος ενεργειών και εξουσιών, όπως αυτές αναλυτικότερα αναφέρονται σε αυτό και χωρίς να προκύπτει η εντολή διενέργειας ορισμένης ή ορισμένων πράξεων σαφώς και ειδικώς περιγραφόμενων, επουδενί αποδεικνύει κατά την Υπηρεσία μας το συμπέρασμα στο οποίο ο προσφεύγων καταλήγει περί μη ανάμειξής του στη διαχείριση του ως άνω νομικού προσώπου. Πρωτίστως, γιατί στο προσκομισθέν ειδικό πληρεξούσιο ο προσφεύγων αφενός μεν για μία ακόμη φορά ομολογεί ότι ενεργεί υπό την ιδιότητά του ως διαχειριστού, εκπροσώπου και εταίρου της ως άνω εταιρείας αφετέρου δε δηλώνει ότι αναγνωρίζει ως νόμιμες, έγκυρες, ισχυρές, απρόσβλητες, νομικώς δεσμεύουσες τον ίδιο και σαν να έχουν επιχειρηθεί από τον ίδιο τον προσφεύγοντα αυτοπροσώπως όλες τις πράξεις του εντολοδόχου του. Περαιτέρω, διότι στις ΕΠΕ ισχύει η γενική αρχή που ισχύει στις προσωπικές εταιρίες, σύμφωνα με την οποία ο διαχειριστής δεν μπορεί να υποκατασταθεί από άλλο πρόσωπο στην εκπλήρωση των καθηκόντων του, γιατί κάτι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με δικαίωμα του διαχειριστή να διορίζει και να ανακαλεί τους διαχειριστές της ΕΠΕ κατά σφετερισμό του σχετικού δικαιώματος της συνέλευσης των εταίρων ή της πρόβλεψης του καταστατικού για συγκεκριμένο διαχειριστή. Ως εκ τούτου, ο διορισμός υποκαταστάτου του διαχειριστή στην ΕΠΕ, δεν μπορεί να έχει γενικό και διαρκή χαρακτήρα, ιδίως δε να φθάνει σε σημείο να καταργεί ουσιαστικά την αρμοδιότητα των εταίρων για την εκλογή των διαχειριστών. Συνεπώς, η παροχή πληρεξουσιότητας που θέτει εκποδών τα όργανα του νομικού προσώπου δεν είναι νόμιμη, ως αντίθετη προς την §2 εδ. β του άρθρου 14, και προς τις διατάξεις των άρθρων 8 και 17 του ν. 3190/1955 (βλ. Σπ. Μούζουλα, ΔικΕΠΕ (2009), σελ. 305, Ελ. Λεβαντή, Το Δίκαιον των Εμπορικών Εταιριών, Τομ. Πέμπτος, Περί εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης, Πέμπτη έκδ. 1990, σελ. 1940, Κ. Λυμπερόπουλος, Η νομική θέση του διαχειριστή της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, ΕΛΛΔνση 1992, σελ. 713 επ). Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, οι συγγραφείς και η νομολογία αναφέρονται μόνο σε μεμονωμένες, ορισμένες και ειδικά προσδιορισμένες πράξεις, τόσες όμως στον αριθμό και σε σπουδαιότητα, που να μην αναιρούν τον ρόλο του διαχειριστή (βλ. ΑΠ 1829/1997, ό.π., Ελ. Λεβαντή, ό.π., σελ. 1940, Σπ. Μούζουλα, ό.π., σελ. 305).

Ενόψει των ανωτέρω, η Υπηρεσία μας με τα υπ' αρ. πρωτ. /2021 και /2021 έγγραφά της απέρριψε την με αρ. πρωτ. /2021 αίτηση του προσφεύγοντος περί απαλλαγής του από οποιαδήποτε προσωπική/ατομική ευθύνη για τα χρέη της ως άνω ΕΠΕ και τους με αρ. πρωτ. από 12.07.2021 πρόσθετους σε αυτή λόγους, και συγχρόνως τον ενημέρωσε για τις οφειλές εκείνες της ως άνω ΕΠΕ, για την καταβολή των οποίων εξακολουθεί να συντρέχει προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη του. Τέλος, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ότι τα ληφθέντα μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του για την είσπραξη των ως άνω οφειλών δεν

δύναται να αρθούν πριν από την εξόφληση αυτών, ενώ αποδεικτικό ενημερότητας δύναται να χορηγηθεί υπό τους όρους του αρ. 12 Ν. 4174/2013 (ΠΟΛ 1274/2013).

Με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων στρέφεται κατά των με αρ. πρωτ./2021 και/2021 αποφάσεων της Υπηρεσίας μας, επικαλούμενος εσφαλμένη απόρριψη των ισχυρισμών του περί του απολύτως άκυρου της με Α/Α/2020 ατομικής ειδοποίησης καταβολής υπερημερίας και περί έλλειψης υπαιτιότητας του ως προς το σύνολο των οφειλών που αφορούν την εταιρεία λόγω τυπικής απόδοσης σε εκείνον της ιδιότητας του διαχειριστή, έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας της με αρ. πρωτ./2021 απόφασης της Υπηρεσίας μας και παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς είσπραξη συγκεκριμένων οφειλών της εταιρείας. Την προσφυγή του αυτή αποκρούουμε ως απαράδεκτη και αβάσιμη για τους παρακάτω νόμιμους, βάσιμους και αληθείς λόγους:

...

Πέραν των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή τυγχάνει απορριπτέα και ως αβάσιμη, διότι η Υπηρεσία μας προέβη **νομίμως** και καθόλα αιτιολογημένα στην έκδοση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεών της, αντίθετα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, που πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους. Ειδικότερα:

1. Ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί απόλυτης ακυρότητας της με Α/Α/2020 ατομικής ειδοποίησης καταβολής υπερημερίας της Υπηρεσίας μας, διότι το ποσό των 1.803.348,24 ευρώ είναι εσφαλμένο, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να γεννηθεί ευθύνη ούτε της εταιρείας ούτε δική του για τα εν λόγω χρέη της εταιρείας, είναι παντελώς αβάσιμος και απορριπτέος. Για οφειλές της ως άνω ΕΠΕ υφιστάμενες στις 10.03.2020 το Τμήμα Δικαστικό και Νομικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας εξέδωσε και απέστειλε στην τελευταία την ως άνω αναφερόμενη ατομική ειδοποίηση καταβολής υπερημερίας για οφειλές συνολικού ύψους 1.803.34824 ευρώ, αναλυόμενο σε υπόλοιπο κεφαλαίου ύψους 1.398.583,78 ευρώ, πλέον προσαυξήσεων ύψους 404.764,46 ευρώ, κατ' αρ. 47 ΚΦΔ.

Στις οφειλές αυτές και αντίθετα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, **δεν περιλαμβάνονταν το ποσό των 102.419,30 ευρώ**, το οποίο κατόπιν ελέγχου είχε προκύψει από

α) την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2013 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία προσδιορίστηκε φόρος εισοδήματος συνολικού ύψους 23.718,08 ευρώ, βεβαιωθείς με την υπ' αρ./2018 ταμειακή βεβαίωση της Υπηρεσίας μας.

β) την υπ' αριθ./2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ περιόδου 01.01-31.12.2012 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία προσδιορίστηκε ΦΠΑ συνολικού ύψους 77.701,22 ευρώ, βεβαιωθείς με την υπ' αρ./2018 ταμειακή βεβαίωση της Υπηρεσίας μας, και

γ) την υπ' αριθ./2018 πράξη επιβολής προστίμου αρ. 54 ΚΦΔ διαχειριστικής περιόδου 01.01-31.12.2018 της Προϊσταμένης της ΔΟΥ ΙΓ' Αθηνών σε βάρος της ΕΠΕ, με την οποία επεβλήθη πρόστιμο ύψους 1.000,00 ευρώ, βεβαιωθέν με την υπ' αρ./2018 ταμειακή βεβαίωση της Υπηρεσίας μας.

Κατά των πράξεων αυτών είχε ασκηθεί από την ΕΠΕ, εκπροσωπούμενη από τον προσφεύγοντα ως διαχειριστή της (σύμφωνα με την από 22.01.2019 σχετική Υπεύθυνη

Δήλωσή του ενώπιον της ΔΕΔ), η υπ' αρ. πρωτ./2019 ενδικοφανής προσφυγή κατ' αρ. 63 ΚΦΔ, η οποία έγινε δεκτή με την υπ' αρ. **1664/2020 Απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών Αθηνών** λόγω τυπικής πλημμέλειας (μη σύνταξη έκθεσης κατάσχεσης). Σε εκτέλεση αυτής η Υπηρεσία μας προχώρησε στα με αρ./2020,/2020 και/2020 ΑΦΕΚ για έκαστο των εν λόγω χρεών αντιστοίχως, και αντίθετα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του τελευταίου περί απόλυτης ακυρότητας της ως άνω ατομικής ειδοποίησης και περί έλλειψης αιτιολογίας της με αρ. πρωτ./2021 απόφασης της Υπηρεσίας μας εκ του λόγου αυτού ουδόλως στοιχειοθετείται και τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος και αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

2. Το ίδιο αβάσιμος, αναπόδεικτος και απορριπτέος τυγχάνει και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί έλλειψης υπαιτιότητάς του ως προς το σύνολο των οφειλών της εταιρείας λόγω τυπικής απόδοσης σε εκείνον της ιδιότητας του διαχειριστή. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι από την από 16.04.2013 υπεύθυνη δήλωση του προς τον ίδιο όσο και από το από 31.12.2003 ειδικό πληρεξούσιο του ίδιου προς τον προκύπτει ότι εν τοις πράγμασι διαχείριση της ΕΠΕ ασκούσε ο και όχι ο προσφεύγων και ότι για το λόγο αυτό ο τελευταίος δεν έχει καμία απολύτως προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή των χρεών της οφειλέτριας ΕΠΕ. Πλην όμως ο ισχυρισμός του αυτός είναι καθόλα αβάσιμος και απορριπτέος, διότι η φορολογική αρχή έχει στοιχειοθετήσει την εμπλοκή του προσφεύγοντος στη διαχείριση της και το γεγονός ότι ο προσφεύγων ασκούσε ο ίδιος εν τοις πράγμασι τα καθήκοντα του διαχειριστή αυτής, όπως άλλωστε ήταν σύμφωνα με το δημοσιευμένο καταστατικό της ΕΠΕ και τις τροποποιήσεις του, κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα στις προσβαλλόμενες με αρ. πρωτ. 25325/2021 και 37787/2021 απορριπτικές απαντήσεις της Υπηρεσίας μας.

Προς τούτο επικαλούμαστε και σας αποστέλλουμε

-το με αρ. πρωτ./2016 υπόμνημα του προσφεύγοντος ενώπιον του ελέγχου της Υπηρεσίας μας, στο οποίο ο ίδιος δηλώνει ότι το έτος 2008 αγόρασε από την εταιρεία «.....» (ΑΦΜ) πάγιο τεχνικό εξοπλισμό για τις ανάγκες της οφειλέτριας επιχείρησης, τον οποίο εξόφλησε με τραπεζικές επιταγές που ο ίδιος προσκόμισε, α

-αντίγραφα των επιταγών και των αιτήσεων έκδοσής τους,

-το με αρ. πρωτ./...../2015 έγγραφο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης Α' Μονάδα, στο οποίο περιγράφεται η συναλλακτική δραστηριότητα του ίδιου του προσφεύγοντος και της ΕΠΕ και η διαχείριση των τραπεζικών λογαριασμών της τελευταίας από τον προσφεύγοντα,

-την από 01.12.2017 έκθεση ελέγχου ΚΒΣ, ΚΦΑΣ & Ν. 4174/2013 της Υπηρεσίας μας,

-το έντυπο Ε3 TAXIS που ο ίδιος ο προσφεύγων υπέβαλε για τη χρήση (2008) στη ΔΟΥ ΙΔ' Αθηνών,

- την **από 22.01.2019 Υπεύθυνη Δήλωσή του αρ. 8 παρ. 4 του Ν. 1599/1986 του προσφεύγοντος ενώπιον της ΔΕΔ** για την κατάθεση της ως άνω αναφερόμενης υπ' αρ.

πρωτ./22.01.2019 ενδικοφανούς προσφυγής κατ' αρ. 63 ΚΦΔ της/....., εκπροσωπούμενης από τον προσφεύγοντα ως διαχειριστή της (σύμφωνα με τη δήλωση του αυτή).

Η άσκηση εν τοις πράγμασι διαχείρισης από τον προσφεύγοντα περιγράφεται λεπτομερώς, άλλωστε, και από τον ίδιο στην κατάθεσή του ως κατηγορούμενου ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου, η οποία περιλαμβάνεται στην από 18.01.2008 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, που ο ίδιος προσκομίζει και που εξεδόθη κατ' έφεση κατά της υπ' αρ./2007 αποφάσεως του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου

Σε κάθε περίπτωση και αντίθετα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, στην ΕΠΕ, γενική διαχειριστική εκπροσώπηση ή υποκατάσταση των διαχειριστών δεν μπορεί να υπάρξει, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, και η τυχόν μάλιστα σχετική καταστατική πρόβλεψη (ρήτρα) που παρέχει τέτοιο δικαίωμα υποκατάστασης του διαχειριστή τυγχάνει άκυρη (βλ. και Νικ. Ρόκα «Εμπορικές Εταιρίες» 7η έκδοση, Νομ. Βιβλιοθήκη 2012, σελ. 543, σημ. 25). Γενική υποκατάσταση του διαχειριστή με διοριζόμενο από αυτόν διαχειριστή δεν είναι νόμιμη, ως αντίθετη προς την §2 εδ. β του άρθρου 14, και προς τις διατάξεις των άρθρων 8 και 17 του ν. 3190/1955 (βλ. Σπ. Μούζουλα, ΔικΕΠΕ (2009), σελ. 305, Ελ. Λεβαντή, Το Δίκαιον των Εμπορικών Εταιριών, Τομ. Πέμπτος, Περί εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης, Πέμπτη έκδ. 1990, σελ. 1940, Κ. Λυμπερόπουλος, Η νομική θέση του διαχειριστή της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, ΕλλΔνση 1992, σελ. 713 επ). Αντίθετα, επιτρέπεται μόνον για μεμονωμένες και συγκεκριμένες πράξεις η υποκατάσταση στη διαχείριση και εκπροσώπηση, οπότε δεν πρόκειται για οργανική εκπροσώπηση της εταιρίας από τρίτο μη εταίρο διαχειριστή, αλλά περί απλού πληρεξουσίου, στον οποίο μπορεί να ανατεθούν απολύτως συγκεκριμένες πράξεις περιορισμένου χρονικού ορίζοντα. Έτσι στον πληρεξούσιο ο διαχειριστής μπορεί να αναθέσει συγκεκριμένες πράξεις, περιορισμένης χρονικής διάρκειας που σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να συνιστούν υποκατάσταση έστω και εν μέρει των αρμοδιοτήτων του (Γ.Ε.ΜΗ. αρ. πρωτ./2015). Για τον λόγο αυτό άλλωστε οι συγγραφείς και η νομολογία αναφέρονται μόνο σε μεμονωμένες, ορισμένες και ειδικά προσδιορισμένες πράξεις, τόσες όμως στον αριθμό και σε σπουδαιότητα, που να μην αναιρούν τον ρόλο του διαχειριστή (βλ. ΑΠ 1829/1997, ό.π., Ελ. Λεβαντή, ό.π., σελ. 1940, Σπ. Μούζουλα, ό.π., σελ. 305).

Πέραν των ανωτέρω, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, από το οποίο να προκύπτει ότι ο προέβη εν τοις πράγμασι σε συγκεκριμένες πράξεις διαχείρισης όσον αφορά στην παραπάνω εταιρεία ούτε άλλωστε αναφέρεται ή αποδεικνύεται αυτό από μέρους του προσφεύγοντος. Συνεπώς οι ισχυρισμοί του περί εν τοις πράγμασι διαχείρισης από τον εντολοδόχο και περί τύποις διαχείρισης εκ μέρους του (του προσφεύγοντος) ουδόλως στοιχειοθετούνται και πρέπει να απορριφθούν.

3. Καθόλα αβάσιμος και απορριπτέος τυγχάνει τέλος και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς είσπραξη συγκεκριμένων οφειλών της εταιρείας και δη των πέραν της πενταετίας οφειλών της κατ' αρ. 51 ΚΦΔ.

Ο χρόνος παραγραφής των χρεών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των Ν. 321/1969, Ν. [2362/1995](#) και Ν. [4270/2014](#) αρχίζει από τη λήξη του οικονομικού έτους, εντός του οποίου βεβαιώθηκαν εν στενή εννοία και κατέστησαν ληξιπρόθεσμα. Ο χρόνος παραγραφής των φόρων και λοιπών εσόδων του Δημοσίου που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Ν. [4174/2013](#), των οποίων ο εκτελεστός τίτλος αποκτήθηκε από 1-1-2014, αρχίζει από τη λήξη του έτους, εντός του οποίου αποκτήθηκε ο νόμιμος τίτλος εκτέλεσης.

Την παραγραφή χρηματικής απαίτησης του Δημοσίου, πλην εκείνων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. [4174/2013](#)), διακόπτουν οι λόγοι που αναφέρονταν αρχικά στις διατάξεις του άρθρου 88 του Ν. [2362/1995](#) και μετά την κατάργησή τους στις σχεδόν ομοίου περιεχομένου διατάξεις του άρθρου 138 του Ν. [4270/2014](#), στο οποίο συμπληρώθηκε η περίπτωση α της παραγράφου 1 και προστέθηκε επί πλέον νέος λόγος διακοπής της παραγραφής υπό στοιχείο (η)', ήτοι:

α) Η κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή συνοφειλέτη ή τρίτου εγγυητή αυτών και ανεξάρτητα αν αυτή ενεργείται στα χέρια των ή στα χέρια τρίτου ή αν κοινοποιήθηκε στον καθ' ού η κατάσχεση (περίπτωση α παραγράφου 1 άρθρου 138 του Ν. [4270/2014](#))

β) Η έκδοση προγράμματος πλειστηριασμού ανεξάρτητα από την κοινοποίηση ή μη στο πρόσωπο σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί το πρόγραμμα (περίπτωση β παραγράφου 1 άρθρου 88 Ν. [2362/1995](#) και άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#))

γ) ...

δ) Η αναγγελία προς κατάταξη σε πλειστηριασμό περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή των λοιπών αναφερομένων στην περίπτωση γ' προσώπων (περίπτωση δ παραγράφου 1 άρθρου 88 Ν. [2362/1995](#) και άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#))

ε) ...

στ) Η εγγραφή υποθήκης ή προσημείωσης υποθήκης επί ακινήτου του οφειλέτη ή οποιουδήποτε των λοιπών αναφερομένων στην περίπτωση γ' προσώπων...

ζ) Κάθε πράξη της κατά Κ.Ε.Δ.Ε. διοικητικής (αναγκαστικής) εκτέλεσης και κάθε διαδικαστική ως προς τον πίνακα κατάταξης πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου που λαμβάνει χώρα από την έναρξη της εκτέλεσης, μέχρι να καταστεί αμετάκλητος ο πίνακας κατάταξης δανειστών. Η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες από την κοινοποίηση στο Δημόσιο, με δικαστικό επιμελητή και με επιμέλεια των αντιδίκων, της αμετάκλητης δικαστικής απόφασης επί του πίνακα κατάταξης δανειστών (περίπτωση ζ παραγράφου 1 άρθρου 88 Ν. [2362/1995](#) και άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#))

η) Η κοινοποίηση ατομικής ειδοποίησης στον οφειλέτη ή συνοφειλέτη ή εγγυητή (περίπτωση η παραγράφου 1 άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#)). Η ανωτέρω διάταξη της περίπτωσης η' του άρθρου 138 του Ν. [4270/2014](#), με την οποία προστέθηκε νέος λόγος διακοπής της παραγραφής, εφαρμόζεται και για απαιτήσεις του Δημοσίου που δεν έχουν παραγραφεί κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (βλ. παρ. γ' περίπτωση α' του άρθρου 183 του Ν. [4270/2014](#)).

Επί περισσότερων συνοφειλετών, διαιρετών ή εις ολόκληρον ευθυνομένων, περιλαμβανομένου και του εγγυητή, η διακοπή της παραγραφής της απαίτησης του Δημοσίου ως προς ένα από αυτούς ενεργεί και κατά των λοιπών (παράγραφος 3

άρθρου 88 Ν. [2362/1995](#) και άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#)).

Με την επιφύλαξη των ανωτέρω διατάξεων οι κατά τις γενικές διατάξεις λόγοι διακοπής της παραγραφής ισχύουν και για τις απαιτήσεις του Δημοσίου (παράγραφος 4 άρθρου 88 Ν. [2362/1995](#) και άρθρου 138 Ν. [4270/2014](#)).

Η παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για την είσπραξη των φόρων και λοιπών εσόδων του που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.[4174/2013](#)), για τα οποία η Φορολογική Διοίκηση αποκτά εκτελεστό τίτλο από 1-1-2014 και μετά, διακόπτεται για τους παρακάτω λόγους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 51 Ν. [4174/2013](#) αυτού:

α) με την κοινοποίηση στον οφειλέτη της ατομικής ειδοποίησης
β) με την κοινοποίηση στον οφειλέτη οποιασδήποτε πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης,
γ) με την αναγγελία...

δ) με την εγγραφή προσημείωσης ή υποθήκης επί οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του φορολογούμενου. ...

Επί αλληλεγγύως ευθυνόμενων, η διακοπή της παραγραφής ως προς έναν από αυτούς ενεργεί και κατά των λοιπών (ΠΟΛ 1154/2016).

Εν προκειμένω, η Υπηρεσία μας με μέτρα που έχει λάβει, κατά τα ανωτέρω, ήδη από το έτος 2007 τόσο σε βάρος της ΕΠΕ όσο και σε βάρος του διαχειριστή της και νυν προσφεύγοντος, έχει διακόψει την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για την είσπραξη των χρεών της οφειλέτριας ΕΠΕ, τόσο εκείνων που έχουν βεβαιωθεί έως τις 31.12.2013 (σας αποστέλλουμε σχετική εκτύπωση από το σύστημα TAXIS) όσο κι εκείνων, των οποίων ο εκτελεστός τίτλος αποκτήθηκε από 01.01.2014 και μετά και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Ν. [4174/2013](#) (ΚΦΔ). Ενδεικτικά έχει προβεί σε κατασχέσεις περιουσιακών στοιχείων, σε έκδοση προγραμμάτων πλειστηριασμού, σε αναγγελία χρεών, στην κοινοποίηση ατομικών ειδοποιήσεων και σε κατασχέσεις εις χείρας τρίτων, όπως αυτές αναλυτικά εμφανίζονται στις εκτυπώσεις «Φορολογούμενοι με χρέη», που σας αποστέλλουμε. Έχει διακόψει επομένως την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για είσπραξη των οφειλών της ΕΠΕ, και οι περί αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθούν ως καθόλα αβάσιμοι και αλυσιτελώς προσβαλλόμενοι. Ο δε προσφεύγων ουδέποτε έως σήμερα αμύνθηκε κατά των μέτρων αυτών και προς απόδειξη τούτου σας αποστέλλουμε σχετικές εκτυπώσεις από το σύστημα TAXIS.

Ενόψει των ανωτέρω, η Υπηρεσία μας ορθώς, νομίμως και καθόλα αιτιολογημένα προέβη, στην έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων της και οι περί αντιθέτου ισχυρισμοί του, που σε κάθε περίπτωση προβάλλονται αόριστα και όλως αβάσιμα, πρέπει να απορριφθούν. Απορριπτέα ως απαράδεκτη και αβάσιμη τυγχάνει ακολούθως και η κρινόμενη προσφυγή.

Επειδή ο προσφεύγων τυγχάνει διαχειριστής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» από ενάρξεώς της έως σήμερα, ασκώντας ο ίδιος αποδεδειγμένα εν τοις πράγμασι και ουδόλως τυπική διαχείριση, αντίθετα με όσα ισχυρίζεται.

Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις της Υπηρεσίας μας έχουν εκδοθεί ορθά και σύννομα. Επειδή οι προβαλλόμενες αιτιάσεις και ενστάσεις τυγχάνουν καθ' ολοκληρίαν απορριπτέες.

Επειδή η έκθεση απόψεων της υπηρεσίας μας τυγχάνει παραδεκτή, νόμιμη, βάσιμη και αληθής..»

Επειδή, η υπηρεσία μας, λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερόμενες διατάξεις και τις οδηγίες που δόθηκαν από την Διοίκηση με τις ως άνω αποφάσεις και εγκυκλίους, κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις της φορολογικής αρχής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αρ. πρωτ./07-09-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.